

Prof. zw. dr hab. Marek Sasiadek
Kierownik Katedry Radiologii
Kierownik Zakładu Radiologii Ogólnej, Zabiegowej i Neuroradiologii
Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich
we Wrocławiu

Wrocław, 20.07.2015

OCENA

dorobku naukowego, pracy dydaktycznej i organizacyjnej

dr hab. n. med. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej,

dokonana w ramach postępowania **Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie**

o nadanie tytułu naukowego profesora,

na podstawie powołania na recenzenta

przez **Centralną Komisją do Spraw Stopni i Tytułów**

Dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska ukończyła studia na I Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie w 1990 r. Po odbyciu stażu podyplomowego podjęła pracę zawodową w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego Zespólnego w Warszawie, a następnie w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Centralnego Szpitala Kolejowego w Warszawie, gdzie uzyskała specjalizację I stopnia, a następnie II stopnia z radiodiagnostyki (1998).

W 1995 Kandydatka uzyskała stopień doktora nauk medycznych, na podstawie rozprawy „Ocena dynamiki zmian w obrazie rezonansu magnetycznego (MRI) u chorych ze stwardnieniem rozsianym (SM) leczonych nowym lekiem 2-chlorodeoxyadenozyną (2-CSA)”. W 2005 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk medycznych, na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej „Choroby istoty białej ośrodkowego układu nerwowego – rola obrazowania rezonansu magnetycznego w rozpoznawaniu i różnicowaniu zmian w przebiegu tych schorzeń”.

W latach 2001-2006 r. Kandydatka pełniła funkcję kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej Centralnego Szpitala Kolejowego (później Międzyzyleskiego Szpitala Specjalistycznego) w Warszawie. Od 2006 do chwili obecnej jest kierownikiem Zakładu Diagnostyki Obrazowej Instytutu Matki i Dziecka (IMiD) w Warszawie, w latach 2007-2010 na stanowisku docenta, a od 2010 do chwili obecnej na stanowisku profesora nadzwyczajnego IMiD. W trakcie pracy

zawodowej Kandydatka odbyła liczne zagraniczne staże naukowe i szkolenia zawodowe, m.in. 3-miesięczny staż w Zakładzie Radiologii Medycznego Centrum Uniwersyteckiego w Bostonie (1997) oraz miesięczny staż w Zakładzie Radiologii Szpitala Uniwersyteckiego w Zurichu (2006).

Ocena dorobku naukowego

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska była autorem lub współautorem 137 publikacji w czasopismach recenzowanych (w tym 52 oryginalnych, 31 kazuistycznych i 54 poglądowych); 4 pełnotekstowych prac w suplementach czasopism; 1 monografii, 14 rozdziałów w podręcznikach oraz 152 doniesień zjazdowych (w tym 94 na kongresach międzynarodowych).

Łączna punktacja MNiSzW całego dorobku Kandydatki za prace recenzowane wg to 1052,5 pkt, zaś sumaryczny IF wynosi 80,045).

W okresie pohabilitacyjnym Kandydatka była autorem lub współautorem 85 publikacji w czasopismach recenzowanych (w tym 30 oryginalnych, 31 kazuistycznych i 24 poglądowych); z czego 32 prace (14 oryginalnych, 14 kazuistycznych i 4 poglądowych) zostało opublikowanych w czasopismach z IF; 1 list do redakcji, 1 monografia, 14 rozdziałów w podręcznikach, 83 streszczeń zjazdowych (w tym 53 ze zjazdów międzynarodowych. Łączna punktacja IF w okresie pohabilitacyjnym, wg informacji Biblioteki Naukowej IMiD wyniosła 57,373, z czego 16,318 za prace oryginalne, 34,400 za kazuistyczne i 6,355 za poglądowe; zaś punktacja MNiSzW 836 pkt. Prace pohabilitacyjne z pierwszym lub ostatnim autorstwem dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej (16 spośród 32 publikacji) mają IF 23,077.

Liczba cytowań wg bazy Scopus wynosi 202, wg Web of Science 179, wg Publish or Perish 421. Indeks Hirscha wg Scopus wynosi 9, wg Web of Science 9, wg Publish or Perish 11.

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska była kierownikiem 2 projektów badawczych KBN w projektach poświęconych ocenie wartości MR u dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym oraz w chorobach neurometabolicznych. Była też głównym wykonawcą 5 innych projektów KBN, również z zakresu diagnostyki MR oraz kierownikiem (5-krotnie) lub głównym wykonawcą (3-krotnie) 8 projektów statutowych IMiD, na temat diagnostyki MR u dzieci.

Kandydatka wielokrotnie wygłaszała wykłady na zaproszenie na konferencjach i kursach krajowych (28-krotnie) i międzynarodowych (6-krotnie). Wielokrotnie prowadziła sesje na zjazdach krajowych i międzynarodowych. Była też zaproszona do współredagowania numeru zagranicznego czasopisma recenzowanego oraz międzynarodowego podręcznika.

Za pracę naukową dr hab. Bekiesińska-Figatowska otrzymała nagrodę Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego (PLTR) za najlepszy plakat na Zjeździe PLTR w 2010 r.,

wyróżnienie za plakat na Kongresie Europejskiego Towarzystwa Radiologii Przewodu Pokarmowego i Jamy Brzuszej (ESGAR) w 2010 r. oraz Brązowy Krzyż Zasługi nadany przez Prezydenta RP w 2011 r

Dwa wiodące kierunki tematyczne pracy naukowej dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej, określony przez Nią w autoreferacie, to badania na temat zastosowania MR w chorobach istoty białej i chorobach zwyrodnieniowych ośrodkowego układu nerwowego (OUN) oraz nieinwazyjna diagnostyka obrazowa w ginekologii i położnictwie, w tym obrazowanie MR płodu. Pierwszy nurt tematyczny realizowany był przez Kandydatkę już przed habilitacją i był podstawą zarówno pracy doktorskiej (stwardnienie rozsiane), jak habilitacyjnej (rozpoznanie i różnicowanie chorób istoty białej za pomocą MR). Po habilitacji dr hab. Bekiesińska-Figatowska kontynuowała te badania, publikując m. in. wartościowe prace na temat leukoencefalopatii w zakresie pnia mózgu i rdzenia kręgowego (Brain Dev 2011), choroby Krabbego (Folia Neuropathol 2012), encefalopatii niedotlenieniowo-niedokrwiennej (Ginekol Pol 2013), czy leukodystrofii metachromatycznej (J Neurol Sci 2014). Tej tematyce poświęcone też były oba projekty KBN, których kierownikiem była Kandydatka Dr hab. Bekiesińska-Figatowska opracowała optymalną metodykę badania MR w chorobach istoty białej oraz chorobach zwyrodnieniowych OUN, zarówno u dorosłych, jak u dzieci, dzięki czemu uzyskała w tej dziedzinie pozycję uznanego eksperta w kraju i zagranicą.

Nurt tematyczny poświęcony diagnostyce obrazowej w ginekologii i położnictwie Kandydatka rozwinęła po habilitacji; najważniejsze publikacje w tej dziedzinie dotyczyły diagnostyki MR malformacji OUN płodu (Brain Dev 2009), oceny wartości prenatalnego MR w diagnostyce kanału kręgowego płodu (Brain Dev 2011), oceny patologii płodu za pomocą prenatalnego MR (Ginekol Pol 2013), oceny porównawczej USG i MR w ciążyach bliźniaczych (J Perinat Med. 2013), oceny wartości MR w diagnostyce endometriozы pozajajnikowej (Ginekol Pol 2014). Dr hab. Bekiesińska-Figatowska była pionierem prenatalnych badań MR w Polsce; opracowała optymalną metodykę badania oraz sposób oceny zmian patologicznych OUN płodu; dlatego również w tej dziedzinie ma pozycję uznanego eksperta w kraju oraz zagranicą.

Z innych tematów, którymi zajmowała się dr hab. Bekiesińska-Figatowska w okresie pohabilitacyjnym, warto wymienić szczególnie: badania nad oceną wartości badania MR u noworodków (ocena malformacji tyłomózgowia u dzieci z zaburzeniami migracji neuronalnej – Neurology 2010; obrazowanie anomalii koła Willisa u dzieci z nerwiakowłóknikowatością typu 1- Neurol Neurochir Pol 2014; obrazowanie MR stenogryrii- J Neurol Sci 2014; zastoso-

wanie inkubatora do badań MR u noworodków- Arch Med Sci 2015). Ciekawa jest również grupa prac z zakresu neuroonkologii (obrazowanie wrodzonych guzów mózgu- Child's Nerv Syst 2012; wrodzony glejak zarodkowy połączony z anomalią naczyniową- Folia Neuropathol 2013; diagnostyka MR powikłań mózgowych leczenia przeciwnowotworowego- Adv Clin Exp Med 2015). Inne istotne artykuły były poświęcone diagnostyce MR stwardnienia guzowatego (Pediat Radiol 2006) i obrazowania jąder podstawy mózgu (Eur J Radiol 2013).

Podsumowując dorobek naukowy dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej należy podkreślić, że w swojej pracy badawczej po habilitacji kontynuowała prowadzone od początku swojej działalności naukowej prace nad obrazowaniem MR chorób istoty białej i chorób zwyrodnieniowych mózgu, publikując kolejne ważne artykuły z tej dziedziny i ugruntowując swoją opinię eksperta w tej dziedzinie. Równocześnie jednak, po objęciu funkcji kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej Instytutu Matki i Dziecka, podjęła prace badawcze nad nieinwazyjną diagnostyką obrazową w ginekologii i położnictwie. W szczególności należy zwrócić uwagę na Jej pionierskie w skali kraju i cenione w skali międzynarodowej prace z zakresu prenatalnej diagnostyki MR, zwłaszcza obrazowania MR chorób ośrodkowego układu nerwowego płodu. Dzięki opracowaniu metodyki tego badania i wprowadzeniu go do praktyki klinicznej, a następnie opublikowaniu cyklu prac na ten temat, dr hab. Bekiesińska-Figatowska stała się również w tej dziedzinie uznanym ekspertem i autorytetem.

Kandydatka wykazała się w swojej pracy naukowej dociekliwością oraz rzetelnością warsztatu badawczego, a przy tym umiejętnością uzyskania finansowania swoich projektów. Ważną cechą Kandydatki jest też umiejętność pracy w zespole; większość Jej badań została wykonana wspólnie ze współpracownikami z różnych jednostek własnego Instytutu, jak i spoza Instytutu. Ocenę dorobku obniża nieco duża liczba pozycji kazuistycznych i stosunkowo mała liczba artykułów, w którym była ostatnim (nadzorującym) autorem; wydaje się, że wynika to jednak z bardzo aktywnej postawy dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej i osobistego prowadzenia badań, stąd w większości istotnych prac była pierwszym lub drugim autorem.

Wniosek spełnia wszystkie kryteria naukowe wymagane na tytuł profesora, zwłaszcza podwojenia (z dużą nawiązką) dorobku przedhabilitacyjnego.

Ocena działalności dydaktycznej

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska przez cały okres swojej działalności nie pracowała na uczelni, dlatego w swojej działalności dydaktycznej skupiła się na kształceniu podyplomowym, wykazując się w tym obszarze dużą aktywnością. Na szczególną uwagę zasługują

liczne wykłady szkoleniowe wygłaszane na prestiżowych konferencjach i kursach ogólnokrajowych i międzynarodowych, w tym na Europejskich Kongresach Radiologii, Kongresach Europejskiego Towarzystwa Neuroradiologii, Europejskich Kursach Fundacji Galena, Europejskich Kursach Rezonansu Magnetycznego ERASMUS, Szkole Radiologii Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego, czy Szkole Rezonansu Magnetycznego. Zaproszenia do wykładów szkoleniowych, a także prowadzenia sesji na tych prestiżowych wydarzeniach świadczą o dużym uznaniu kompetencji Kandydatki w kraju i zagranicą.

Ważną częścią działalności dydaktycznej dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej jest też prowadzenie szkoleń dla techników elektroradiologii. Kandydatka przygotowała 2 konferencje szkoleniowe dla techników, na których miała wiele wykładów. Należy to ocenić wysoko, biorąc pod uwagę niewielką liczbę szkoleń podyplomowych dla techników elektroradiologii.

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska była kierownikiem 7 ukończonych specjalizacji z radiologii i diagnostyki obrazowej.

Ważną częścią pracy dydaktycznej Kandydatki jest współautorstwo podręczników; była autorem 14 rozdziałów w podręcznikach. Szczególnie wyróżnić należy autorstwo rozdziału w przygotowanej obecnie przez Springer Verlag książki „MRI of Fetal and Maternal Diseases and Pregnancy”.

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska była promotorem 2 ukończonych przewodów doktorskich, obronionych w 2010 i 2013 r. Kolejny przewód jest w toku. Kandydatka była też recenzentem 7 prac doktorskich.

Ogólnie dorobek dydaktyczny Kandydatki należy ocenić wysoko; spełnia on kryteria wymagane na tytuł profesora. Należy dodać, że dr hab. Bekiesińska-Figatowska jest świetnym wykładowcą, co mogę potwierdzić na podstawie osobistej obserwacji wielu Jej wykładów na krajowych i międzynarodowych kursach i konferencjach.

Ocena działalności organizacyjnej

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska jest aktywna w działaniach organizacyjnych środowiska radiologicznego. Jej autorskim projektem są coroczne „Jesienne Spotkania Naukowe“, które organizuje od 2006 (łącznie 9-krotnie); cieszą się one dużym uznaniem, ze względu na ciekawą tematykę i wysoki poziom naukowy. Prócz tego Kandydatka w okresie pohabilitacyjnym zorganizowała konferencję „Zastosowanie tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w diagnostyce chorób cywilizacyjnych“ w 2007 r. Do ważnych osiągnięć organizacyjnych należy też zaliczyć wspomniane już przygotowanie 2 konferencji szkoleniowych dla techników elektroradiologii.

Dowodem uznania kwalifikacji organizacyjnych dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej jest pełnienie przez nią od kilkunastu lat funkcji kierowniczych, najpierw w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Centralnego Szpitala Kolejowego, a od 2006 r. w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Instytutu Matki i Dziecka

Podsumowanie

Podsumowując analizę działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej stwierdzam, że wysoko oceniam Jej dorobek jako naukowca. Jej badania naukowe zaowocowały licznymi ważnymi publikacjami, z których wiele miało charakter nowatorski. Dorobek pohabilitacyjny jest znacząco wyższy niż przedhabilitacyjny, co świadczy o prawidłowym rozwoju naukowym. Kandydatka sprawdziła się jako kierownik zespołu i kierownik projektów finansowanych przez Ministerstwo Nauki. Wysoko oceniam też dorobek dydaktyczny w zakresie kształcenia podyplomowego; Kandydatka spełnia również kryteria promotorstwa przewodów doktorskich. Również działalność kliniczno-organizacyjna zasługuje na wysoką ocenę, zwłaszcza pełnienie prestiżowej funkcji kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej Instytutu Matki i Dziecka oraz zorganizowanie 9 edycji „Jesiennych Spotkań Naukowych“.

Wniosek końcowy

Całościowa analiza dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej wskazuje moim zdaniem, że Kandydatka spełnia wszystkie merytoryczne kryteria uzasadniające wniosek o nadanie tytułu naukowego profesora.

Dlatego też wnoszę do Rady Naukowej Instytutu Matki i Dziecka o dopuszczenie dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej do dalszych etapów postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora.

Prof. dr hab. Marek Sasiadek

Prof. dr hab. med. Marek Sasiadek
Zakład Radiologii
Wrocław, ul. Śniegockiego 33
9452386